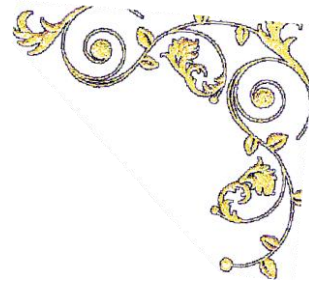

140 години
ОУ “Христо Ботев“, с. Камбурово,
община Омуртаг, област Търговище

НАШЕТО УЧИЛИЩЕ - СТОЛЕТНО,
МЛАДО, ВЕЧНО

2022

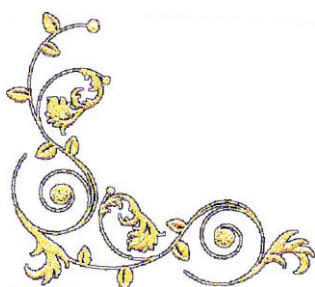

**Всяко нещо си има история –
народите, селищата, хората,
дори и думите.**

**Историята на едно училище,
ако е изпълнена с кипежа
на творческите дела,
със самия живот, не е просто
изброяване на дати,
а е повествование за достойнство и
всеотдайност –
истински образец за подражание.
Защото едно училище не е само
сградата, в която се помещава.**

**То е съвкупност от
всички, които са
работили и работят,
които са се учили и се учат в него –
директори, учители, ученици.**

Кратка история в годините

По предание на стари хора се знае, че за първи път училище в селото е открито през 1878 г. след Освобождението. Помещавало се е в частна къща и пръв негов учител бил Сава Стоянов от Беброво, Еленско заселил се в Камбурово. Същият, като младеж, бил слуга на владиката в Цариград. Там се е научил да чете, пише и на църковно пеене.

След него учителствал известно време даскал Черньо от Беломорци - за този период няма писмени документи до днес.

През 1880 година е започнало строителството научилище в село Хасан Факъ. То е продължило и през следващата година 1881 г. През есента на 1882, учебната година е започнала в новата сграда, разделена на 2 класни стаи и канцелария. Едната класна стая е служила и за параклис. Така остава до 1905-6 година, когато е построена църква в селото, училището остава самостоятелно в своето здание. За съжаление, тази сграда е съборена 1948 година.

Йорданка Димитрова Добрева-Христова

*Родена на 6.I.1896 г. в Палатица.
Първата жена учителка от
селото. Завършила гимназия.
Работи като учителка
от 1914 г. до 1923 г. и
от 1930 г. до 1940 г.
Омъжена за Димитър Христов.*

Димитър Камбуров

*Роден на 20 ноември 1900 г. в с.
Палатица, околия Омуртаг.
Завършил шуменската мъжка
гимназия през 1920 г. и постъпва
на работа като учител в
училището на селото. Успешно
издържа изпита за първоначален
учител през 1923 г.,
но подава оставка на
14.IX.1924 г., за да постъпи на
работа в частното турско
училище на 5.III.1925 г., където
работи до 14.IX.1925 г.*

*През 1925 г. се премества в първоначалното училище.
Един от основателите на читалище „Светлина“ (1927
г.). Председател, секретар, касиер, библиотекар,
главен учител и директор на училището. Като такъв
е полага голяма грижа за просветата, уредбата на
училищната година. На него се дължи инициативата
за изграждане на новата училищна сграда (Палатица
28.V. 1935 г.) Уволнен на 3.VIII.1935 г. по чл. 24 „Закон
за ръководство и контрол на учителите и др.“ През
ноември 1935 г. постъпва като счетоводител на*

Горска трудова кооперация край Пещера, следващата година и в гр. Етрополе. През 1938 г. си възвръща учителските права и от 16.I.1939 г. става учител в прогимназията в село Любичево. През 1939/40 година е учител в първоначалното училище в с. Змейно. През учебната 1940/41 година отново е назначен като учител в Палатишкото народно основно училище и продължава да работи в него до началото на учебната 1943/44 г. На 26 януари 1944 г. е убит от военно-полицейски органи.

**Елена Сп.
Армутова**

Родена на 5.III.1911 г. в град Шумен. Завършва Шуменската реална гимназия през 1930 г. Започва работа като прогимназиална учителка в с. Конак, Поповско на 9.XI.1933 г., но на 14.IX.1934 г. напуска, за да постъпи на 15.IX.1934 г. като учителка в прогимназията в с. Палатица Омуртажко, уволнена е на 15.IX.1935 г. През 1935/6 г. учителства в село Долно Абланово, Русенско.

Омъжена за Стефан Иванов Коев от с. Палатица, Омуртажко. От 14.06.1939 година започва работа като учителка в прогимназията в с. Недан, Търновско.

*Родена в град Омуртаг на
2.II.1912 г.*

*Завършва Шуменското
девическо педагогическо
училище през 1930 г.*

*На 15. IX.1930 г. постъпва
като учителка в първоначално
училище в Длъжка поляна,
Омуртажко.*

*Уволнена на 15.IX.1935 г.,
започва като учителка в
народно първоначално
училище село Плъстина,
Омуртажко.*

*На 23.IX.1935 г. постъпва в
първоначално училище с.
Палатица, Омуртажко
и продължава да учителства
до 1941 г.*

**Добринa Ст.
Керчева**

**Юлия Ал.
Бобева**

*Родена на 14.VII.1914 г. в гр.
Шумен. Завършила Шуменската
мъжка реалнагимназия 1933 г.,
след което завършила и*

*Учителския институт в гр.
Шумен - I групаспециални
предмети (1935 г.). Постъпила
като учителка в прогимназията
в село Палатица на 28.IX.1935 г.*

Напуснала на 14.IX.1936 г.

*Омъжва се в края на
август през 1936 г. за Иван
Урумов - чиновник в
пивовара в гр. Шумен*

ВСЕКИ ПОМНИ ПО ЕДИН УЧИТЕЛ

1907 - 1908	Слави Т. Радев - <i>главен учител</i> Стефана Недева
1908 - 1909	Жеко Вълев Станев – <i>гл. учител</i> Стефана Недева
1909 - 1910	Стефан Михайлов Стефана Недева-Овчарова
1910 - 1911	Черньо Н. Чендов Стефана Недева – Овчарова
1911 - 1912	Черньо Н. Чендов Стефана Недева-Овчарова
1912 - 1913	Мобилизация
1913 - 1914	Дочка П. Ноева Стефана Недева
1914 - 1915	Стефана Недева Йорданка Дим. Христова
1915 - 1916	Стефана Недева-Овчарова Йорданка Дим. Христова
1916 - 1917	Стефана Недева-Овчарова Йорданка Дим. Христова
1917 - 1918	Стефана Недева-Овчарова Йорданка Дим. Христова
1918 - 1919	Стефана Недева Йорданка Дим. Христова
1919 – 1920	Стефанка Овчарова Йорданка Д. Христова Димитър Вампоров от Е. Джумая
1920 - 1921	Стефанка Овчарова Йорданка Д. Христова Димитър Христов Камбуров

Родена в град София на 23. XII.1907 г. Завършва девическото педагогическо училище в град Шумен през 1926 год. и Учителския институт в Шумен първа група предмети през 1930 г. Същата година постъпва прогимназиална учителка в село Вардун, Търговишко. Там учителства до 8.IX.1936 г. Постъпва като учителка в тукашната прогимназия. Уволнена през IX.1937 год. поради съкращение.

**Олга Нейкова
Филипова**

**Ради Т.
Радев**

Роден на 30. XI.1885 г. в гр. Омуртаг. Завършва Силистренското педагогическо училище и зъболекарско училище в Русия, без колоквиум. Запасен офицер, взел участие в Балканската и Първа световна война. Редовен първоначален учител. Учителствал около 22 години първоначално училище в с. Тополовец Кулско, първоначално училище в с. Любичево, Омуртагско, в с. Козлодик, Г. Оряховско, в с. Изворово, Омуртажско, в Зараево, Поповско – директор на прогимназията.

Втори път учителства в с. Изворово, от където е бил съкратен на 1.II.1938 г. назначен за учител-директор до края на учебната година в с. Палатица.

*Родена на 14.І.1916 г. в гр. Разград.
Завършва смесена гимназия през
1934 г. и Дупнишкия учителски
институт – втора група
предмети през 1938 г.
Постъпва като учителка в
прогимназията в Палатица,
Омуртажко на 29. X.1938 г.
Уволнена от 14.X.1939 г.
Проявила голямо усърдие в
учителската си работа. Обичана
и много уважавана от ученици,
учители и родители.
Омъжена за Йордан Ст.
Бояджиев.*

**Василка
Йорданова
Николова**

**Радка Р.
Романова**

*Родена в гр. Търговище 5.X.1905 г.
Завършва Шуменската
девическа гимназия през 1925 г. и
Шуменския учителски
институт – I група през
1928 г.
Омъжена за Радослав Романов
от Шумен, имат 2 деца.
Учителства в прогимназия на
с. Овчарово, Шуменско две
непоредни години,
с. Красен дол, Новопазарско и с.
Илия Блъсково, в град Шумен –
7 години.
Постъпва в прогимназията в
село Палатица в началото на
1939/40 г.*

Роден в село Острец, околия Търговищка на 17.XI.1915 год.

**Никола Хр.
Генчев**

През 1935 г. завършва Шуменската гимназия. През 1936 г. постъпва в опитния педагогически институт в гр. Шумен, завършва през 1938 г. За първи път учителства в с. Осиково, като встъпва в длъжност на 17.XII.1938 г.

На 1.II.1939 г. напуска училището, за да се отзове в ШЗО-София за отбиване на военната си повинност.

През м. ноември 1940 г.

е назначен в Прогимназията в с. Палатица на постоянно място.

Родена на 28.V.1909 г. в гр. Омуртаг. Завършва Шуменското девическо педагогическо училище през 1928 г. Встъпва като учител в частните училища на селата Веренци и Петрино. На 15.IX.1929 г. встъпва в длъжност в първона-чално училище на с. Веренци до 2.XII.1934 г. На 3.XII.1934 г. постъпва в първоначално училище на с. Петрино. Омъжена през 1937 г. за Николай М. Колев. Има 2 деца. На 10.IX.1941г. поради намаление на персонала в училището в с. Паничено е съкратена, но назначена в с. Петрино.

**Радка
Николова
Колева**

Недоволна от създалото се положение, подава заявление за учител в училището в с. Палатица. От 25.IX.1941 г. е учителка в селото.

През месец август 1931 г. започва строителството на ново училищно здание, продължило до 1932 г., с 4 класни стаи, 2 канцеларии, една архива, един салон и 5 други отделения.

Да си учител по това време, е трябвало да си въоръженс идеята за необходимостта от промяна в учебното дело и съхраняване на традициите, да предаваш знания, която да движи книжовността в българските земи.

*На 24 май 1957 г. по повод
100 годишнината от първото честване на
деня на Славянската писменост
е организирано тържество.*

**По този случай
Народно основно училище е наградено
с орден „Кирил и Методий“ - III степен**

1958 - 1959

Училището разполага с 18 дка земя за училищно стопанство, добре обзаведена училищна работилница. Построена е и географска площадка. Взима се решение за построяването на сграда за общежитие в училищния двор. Избран е строителен комитет – Д. Коларев, М. Василев, Ст. Даракчиев, Хр. Куруиванов, Иван Н. Савов и Аврам Велчев.

Започва строежът на общежитието. Майстор ръководител – Стефан Ив., Стойков от с. Царевци. Учениците взимат активно участие в изнасянето на тухлите.

1959 - 1960

Става обединяване на българското с турското училище, като обучението се води на български език.

От двете училища се съставят четири паралелки самостоятелни и 3 прогимназиални паралелки.

1970-1971

Началното училище в с. Царевци с 4 слети класове се прехвърля към ОУ с. Камбурово, считано от 1.IX.1970 г.

За да се създадат по-добри условия на учене, съобразно новите изисквания, години напред се правят постъпки за нова училищна сграда, защото старата е само с 4 класни стаи и е недостатъчна. Този въпрос се поставя при всички удобни поводи.

С най-голяма сериозност и с голямо чувство на отговорност се отнасят председателят Д. Коларов и Секретарят на ОПК - М. Николов.

1971-1972

Училището е посетено от зам. министър на Народната просвета Христо Калчев, придружен от Г. Карамфилов, началник отдел „Народна просвета“, за да се уверят, че ще се построи ново училище.

За много добра учебно-възпитателска работа, учителят по български език и литература Христо Д. Куруиванов, работещ на това място от 1956 г., е удостоен с медал „Кирил и Методи“ II-ра степен.

През септември училището е посетено от Министъра на образованието и науката Ганчо Ганев.

На 15.XI.1972 г. е утвърдено училище с 12 класни стаи, физкултурен салон и работилница, на стойност

300 000 лв. Пусков срок – 15.IX.1974 г. Силно затормозена е била работата около строежа на училището. След 1.01.1973 г. работата била преустановена, бригадата разпусната. Финансиране нямало поради липса на документация. След дълги преговори строителната организация в Търговище поема обекта с уговорка, бригадата по строителните работи да бъде осигурена от МНС.

Оформила се бригада от 16 души с техник-ръководител Катя Йорданова от Камбурово.

**На 15.IX.1977 година
е открита новата училищна сграда**

Със слово, изнесено от Марин Николов от гр. Търговище и от директора Матей Василев, с богата литературна програма в присъствието на много гости, тържествено е открита новата училищна сграда и физкултурния салон.

Девойки поднасят питка и сол, по стар обичай, и е прерязана лентата с триколяра.

СНИМКИ ОТ МИНАЛОТО НА УЧИЛИЩЕТО

Партньори на ОУ „Христо Ботев“ с. Камбурово за работа с родители и ученици от уязвимите групи от 2011 г. до днес са Център за междуетнически диалог и толерантност „Амалипе“ гр. Велико Търново.

РЕАЛИЗИРАНИ ПРОЕКТИ и Национални програми до 2022 г.

Проект „Всеки ученик ще бъде отличник“ към
център АМАЛИПЕ
Проект „Нашето училище - мост между поколенията“
към ЦОИДУЕМ;
Проект „Спорт в училище“
НП „С грижа за всеки ученик“;
НП „Без свободен час“;
НП „Училищен плод“;
НП „Заедно в грижата за всеки ученик“
НП ОСОС
НП „Културните институции“
НП „Иновации в действие“
НП „Квалификация“
НП „Оптимизиране на вътрешната структура на
персонала“
Проекти на ПУДООС и МОСВ, кампанията „Чиста
околна среда“ за Създаване на устойчиви модели на
общуване на децата с природата;
Проект BGOSIPO001-3.1.06 2011/2014 г. „Подкрепа
на целодневната организация на учебния ден“
Проект „Твоят час“
Проект „Подкрепа за успех“
Проект „Образование за утрешния ден“
Проект „Равен достъп до училищно образование“

През ноември 2012 г. започват дейностите по
проект „Да пренесем традициите в бъдещето“ към
ЦОИДУЕМ с клубове: „Етноритми“, „Вълшебството
в детските ръце“, „От раклата на баба“, „Изворите
разказват“. Беше създаден кабинет на
толерантността. Учениците от нашето училище
участваха активно в празник „Стани звезда“ на
16.05.2012 г. Участваха ученици от ОУ Беломорци,
ОУ Голямо Ново и II НУ гр. Омуртаг.

От учебната 2015/2016 г. до 2021/2022 г. ОУ „Христо Ботев“, с. Камбурово участва по Национална програма „С грижа за всеки ученик“, „Заедно в грижата за всеки ученик“ с цел осигуряване на допълнително обучение на учениците от начален етап за повишаване на нивото на постиженията им по общообразователната им подготовка, създаване на портфолио и извършване на съвместни дейности между ДГ/начален етап и Начален етап/прогимназиален етап с оглед по-добра адаптация на учениците, повишаване на мотивацията за учене, повишаване на успеха на учениците.

Извънкласните и извънучилищните форми на обучение ни подпомагат да съхраняваме културната идентичност на всички етноси. По този начин подобряваме взаимоотношенията с родителите на нашите ученици, а това подпомага намаляването на безпричинните отсъствия от училище. Нашите ученици се включват активно в групи за спорт, в ФУЧ - „Фолклор на етносите - Ромски фолклор“, а това им помага да се подобри здравословното им състояние, да развият своите способности, да се съхранят традиции.

От учебната 2016/2017 г. до 2021/2022 г. ОУ с. Камбурово до сега участва и по Национална програма „Без свободен час в училище“ с цел получаване на допълнителни средства за изплащане на реално взети учебни часове от учители, които заместват отсъстващите от работа педагози във връзка с ползването на отпуск.

През учебната 2018/2019 г. участвахме и по Национална програма „Заедно за всяко дете“ модул

1. „Екип по обхват“ за получаване на средства за заплащане работата на членовете по обхват с цел задържане и намаляване на отпадналите ученици от училище.

От учебната 2016/2017 г. до 2018/2019 г. ОУ „Христо Ботев“ с. Камбурово участва в Национална програма „Осигуряване на съвременна образователна среда“ по модул „Подобряване на условията за експериментална работа по природните науки, в резултат на което се обезпечихме с уреди, прибори, пособия, стъклария, реактиви и други консумативи, необходими за провеждане на практически дейности по учебния предмет човекът и природата в 5 и 6 клас.

От учебната 2018/2019 г. до 2021/2022 г. ОУ „Христо Ботев“ с. Камбурово участва в Национална програма „Информационни и комуникационни технологии в училище“ за изграждане на безжични Wi-Fi мрежи и електронен дневник, интернет свързаност и осигуряване на интерактивна дъска.

През учебната 2018/2019 г., 2019/2020 г. и 2020/2021 г. ОУ „Христо Ботев“ с. Камбурово участва в Националните програми „Културните институции като образователна среда“, „В подкрепа на целодневното обучение“ по проект „Моето училище - път към успеха“, НП „Иновации в действие“ - партньорство с иновативни училища, споделяне на добри практики, НП „Квалификация на педагогическите специалисти“.

ОУ „Христо Ботев“ с. Камбурово има обновена материално-техническа спортна база в резултат на участието ни в Национална програма „Модернизация на материалната база в училище“ по модул „Спорт в училище“.

През учебните 2016/2017 г., 2017/2018 г., 2019/2020 г., 2021/2022 г. за учениците от ОУ „Христо Ботев“ с. Камбурово беше осигурен безплатен обяд по програмата „Топъл обяд“, финансирана от БЧК. Програмата подпомага учениците в неравностойно положение и техните родители.

През учебната 2016/2017 г. в ОУ „Христо Ботев“ с. Камбурово бяха сформирани 10 групи дейности по интереси и 4 групи за ученици с обучителни затруднения, а през учебната 2017/2018 г. - 8 групи дейности по интереси и 4 групи – обучителни затруднения по проект “Твоят час“, чиято цел е насърчаване и повишаване на грамотността, привличане на родителите като партньори в процеса на образователна интеграция, развиване на способностите на учениците. През 2018/2019 г. бяха сформирани 7 групи занимания по интереси и 16 групи за обучителни затруднения по проект „Подкрепа за успех“, през 2019/2020 г. - 15 групи, през учебната 2020/2021 г. - 8 групи, през 2021/2022 - 8 групи.

От 2011 г. до момента ОУ „Хр. Ботев“ с. Камбурово работи заедно с неправителствената организация АМАЛИПЕ, град Велико Търново. През годините сме в партньорство с ОУ с. Беломорци, Второ НУ - град Омуртаг, СУ град Антоново и ПГТрЛП град Омуртаг - проект „Всеки ученик ще бъде отличник“, със сключени договори - програма до 2024 г., подкрепена от Тръст за социална алтернатива. Проектните дейности са насочени към превенция на отпадането и задържане

на ромските деца в училище, увеличаване на броя на реинтегрираните ученици.

От учебната 2017/2018 г. до момента, ОУ „Христо Ботев“ с. Камбурово участва и в схемите „Училищен плод“, и „Училищно мляко“, финансирани от Държавен фонд „Земеделие“. По тази схема се раздават допълнителни плодове и млечни произведения на учениците за закуска.

Активни партньори бяхме на ОУ с. Зелена Морава по Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 г., „Образователна интеграция на учениците от етническите малцинства и/или търсеци или получили международна закрила“. Проектът е насочен към преодоляване на проблема с интегрирането в образователната система на ученици от етнически малцинствени групи.

Реализирахме успешно проектите: „Образование за утрешния ден“, „Подкрепа за успех“, Равен достъп до качествено образование“ по ОП.

2017-2018 ПРОЕКТ „ТВОЯТ ЧАС“

2017-2018 ПРОЕКТ „УЧИЛИЩЕТО - МОСТ МЕЖДУ ПОКОЛЕНИЯТА“

АЛЕЯ НА ПОКОЛЕНИЯТА

**2017-2018 СПОРТЪТ - МОЯ МЕЧТА,
МОЯТ ЖИВОТ**

**Откриване на
обновения
физкултурен салон от
Красимир Вълчев -
министър на
образованието и
науката,
Николай Стефанов
-началник на
кабинета**

2017-2018 БЪЛГАРИЯ - ВЧЕРА, ДНЕС И УТРЕ

**Г-н Асим
Адемов,
евродепутат**

2018-2019 ЕВРОПЕЙСКИ ДЕН НА СПОРТА

**2018-2019 ТРАДИЦИЯ - ЗАСАДИ ДЪРВО,
ДАЙ ЖИВОТ**

2018-2019

МЛАДИ ПРЕДПРИЕМАЧИ

2018-2019 ПОЗНАВАМ МОЯТА ИСТОРИЯ

УЧЕНИЧЕСКО ТВОРЧЕСТВО

КОКОШКАТА И ВЪЛКЪТ

Веднъж един вълк тръгнал на лов. Видял една кокошка и решил да я изяде. Но тя не била глупава - видяла го и бавно, бавно се приближила към своя собственик.

Вълкът бил толкова гладен, че не му останало време да мисли за постъпката на кокошката. Дори не подозирал за нейния план. През това време господарят на кокошката взел пушката и го застрелял.

Така кокошката се спасила.

Отваряйте си очите, защото не всичко, което виждаме е такова за каквото си го мислим.

ОРЕЛЪТ И МИШКАТА

Един орел огладнял, уловил една мишка и се приготвил да я изяде. Тя му се помолила да пощади живота и и обещала да му се отплати за добрината. Орелът се съгласил.

Минало време. Той пак огладнял, но този път решил да си хване риба. Наблизо имало един ловец, който се приготвил да убие орела. Видяла мишката това, спуснала се и ухапала злосторника.

Така орелът се спасил от бедата и благодарил на мишката.

Понякога е добре да прощаваме, защото след време това може да ни спаси живота.

ДЖЕЙЛЯН ШАБАНОВА –шести клас

КОТКАТА И КУЧЕТО

Един ден едно куче гонело една котка. Искало да я убие, но тя го помолила да я пощади. Доверила му, че ще дойде ден и тя ще го спаси от беда. Кучето не ѝ повярвало, но все пак я пуснало.

Не минало много време и кучето наистина попаднало в беда – един човек решил, че е заплаха за децата му и решил да го застреля. Котката се препичала на топлото слънце, зърнала как човекът взема пушката си и се прицелва в кучето. Скочила и забила остриите си нокти в крака му. Той изпищял от болка и побягнал. Тогава кучето разбрало, че котката го е спасила.

Приятел в нужда се познава.

ЧОВЕКЪТ И АГНЕТО

Един стопанин решил да заколи агнето си, за да продаде месото и да спечели пари. Горкото животно го помолило да го пощади и му обещало, че след време ще спечели много пари от него. Казал му да продава всеки ден млякото, което дои от него и да събира парите. Минало много време и човекът наистина забогатял.

Понякога вземаме решения, които не са добри. Добре е да се вслушваме в съветите на околните.

БЕРНА БЕКИРОВА –шести клас

КОТКАТА И КУЧЕТО

Една жена имала котка. Много я обичала и се грижела за нея като за дете - къпела я, обличала я с дрехи, купувала ѝ грачки и лакомства, носела я на ръце.

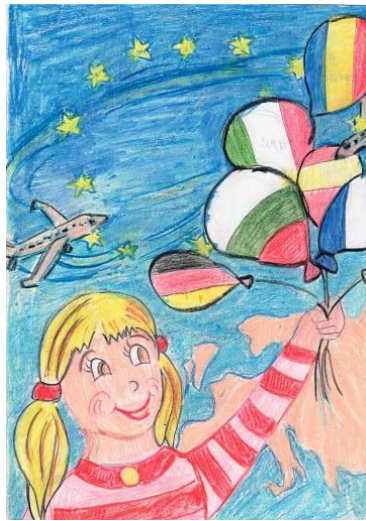
Но на котката и омръзнало да стои все затворена и решила да избяга. По пътя срещнала глутница кучета. Горкото коте не знаело, че котката и кучето не са приятели и попаднало в беда. За щастие, в този момент един мъж разхождал своя домашен любимец, мило и симпатично кученце, и спасил котето.

То все още не се било отървало от страха и видяло как в далечината се задава камион. Нахвърлило се върху кученцето и го избутало от пътя. Непознатият мъж благодарил на котето за добрината. От този ден нататък кучето и котето станали приятели.

Чудесата нямали край – оказало се, че кучето и котето живеели в съседни къщи.

Понякога малката добрина се превръща в голяма.

АЙНУР БЕЙХАНОВА –шести клас

Ебру Ахмедова-седми клас

ВРЕМЕТО Е В НАС И НИЕ СМЕ ВЪВ ВРЕМЕТО

2018-2019

ПОЗНАВАМ МОЯТА ИСТОРИЯ, ПАНАГЮРИЩЕ

2018-2019

УЧА СЕ ДА ПОМАГАМ

**2018-2019 МОБИЛНОСТ ПО
НП “ИНОВАЦИИ В ДЕЙСТВИЕ”**

***СУ „Св. Св. Кирил и Методий“
град Сопарева баня***

**2018-2019 ЛИЧНО ЗА ДАРИТЕЛСТВОТО
В УЧИЛИЩЕ**

2019-2020

КАУЗА НА ОУ С. КАМБУРОВО

***БЪДИ ДОБЪР С ХОРАТА, ЗАЩОТО ВСЕКИ
КОГОТО СРЕЩАШ ВОДИ ТЕЖКА БИТКА***

2019-2020

**ДОПЪЛНИТЕЛНО ОБУЧЕНИЕ
ПО ПРЕДМЕТИ**

ПРОЕКТ “ПОДКРЕПА ЗА УСПЕХ”

2019-2020 УЧЕНИЧЕСКИ ИГРИ – 2020

2019-2020 ПРОЕКТ - ОБРАЗОВАНИЕ ЗА УТРЕШНИЯ ДЕН

2019-2020 ОРГАНЗИРАН ОТДИХ И ФИЗИЧЕСКА АКТИВНОСТ

2020-2021 НП ИНОВАЦИИ В ДЕЙСТВИЕ

ОУ с. Камбурово и СУ гр. Гоце Делчев

2020-2021 ОБУЧЕНИЕ НА УЧИТЕЛИ ПО ПРОЕКТ „РАВЕН СТАРТ“

2020-2021 ОБУЧЕНИЕ НА РОДИТЕЛИ ПО ПРОЕКТ „РАВЕН СТАРТ“

2020-2021 ОБУЧЕНИЕ НА УЧЕНИЦИ ПО ПРОЕКТ „РАВЕН СТАРТ“

2021-2022 ДЕЦАТА НА БЪЛГАРИЯ

2021-2022

2021-2022 БИНАРЕН УРОК

**2021-2022   РОБОТИКА –
ЗАНИМАНИЯ ПО ИНТЕРЕСИ**

**2021-2022 ЗАСЛУЖЕНИ НАГРАДИ
ЗА ОУ „ХРИСТО БОТЕВ“, с. Камбурово**

НАГРАДИ ЗА НАШИЯ ТРУД:

**През месец май 2015 г., МОН и СБУ наградиха
Здравка Динчева
с престижната награда „Неофит Рилски“**

През месец септември 2016 г., РУО - Търговище награди Жулиета Мирчева с престижната награда „Митрополит Андрей“.

След 2 години бе наградена от МОН и СБУ с престижната награда „Неофит Рилски“.

През месец май 2017 г., МОН и СБУ наградиха Стойка Костадинова с престижната награда „Неофит Рилски“.

През месец май 2019 г., МОН награди Евгени Колев с престижната награда “Константин Величков”.

През месец май 2020 г., РУО-Търговище награди Юзел Османова с престижната награда „Митрополит Андрей“

УЧИТЕЛИ НА СЪВРЕМИЕТО

**Евгени
Колев**
от 2006 г.

**Ивета
Димова**
от 2015 г.

**Ивана
Симеонова**
от 2016 г.

**Юзел
Османова**
от 2001 г.

**Здравка
Динчева**
от 2010 г.

**Севджан
Салиева**
от 2000 г.

**Жулиета
Мирчева**
от 1982 г.

**Петър
Ганев**
от 1995 г.

**Неджмие
Мустафова**
от 2014

**Сезгин
Хасанов**
от 2007 г.

**Стефан
Илиев**
от 1998 г.

**Джемиле
Хасанова**
от 2016 г.

**Йордан
Караниколов**
от 1991 г.

**Айсел
Адемова**
от 2016 г.

Кирчо Мирчев
директор от 1993 г.

**Севджихан
Хасанова**
от 2012 до
2014 г.

**Николай
Кожухаров**
от 2017 г.

**Анжела
Йорданова**
от 1995 до 2016 г.

**Айтен
Мустафова**
от 1995 г.

**Ангелинка
Николова**
от 1990 г.

**Станчо
Станчев**
от 1984 г.

**Симеон
Симеонов**
от 1990 г.

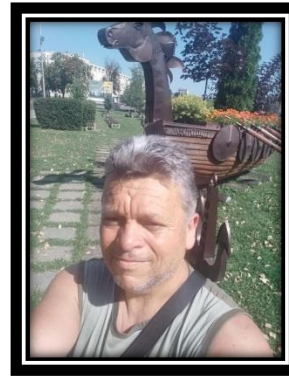
**Гюнер
Хюсеин**
2011 г.

**Стойка
Костадинова**
1992

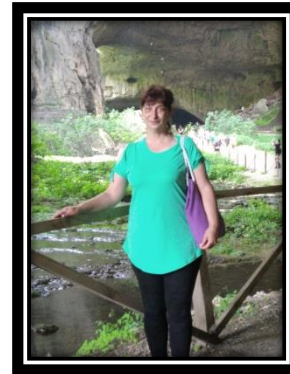
**Василка
Драганова**
2018 г.

**Йовчо
Велинов**
2018 г.

**Йорданка
Иванова**
2020 г.

**Петя
Чолакова**
2020 г.

**Емел
Мустафова**
2021 г.

**Беркай
Хабиллов**
2019 г.

**Радина
Петкова**
2021 г.

ВЪЛНЕНИЕТО ДА СИ В ЕКИПА НА ОУ „ХРИСТО БОТЕВ“, С. КАМБУРОВО

Спомням си този слънчев, пъстър, есенен 10.09.2010 година, вълнуваща първа среща с дългогодишните учители от ОУ “Христо Ботев“ с. Камбурово. Спомените са живи в сърцето ми.

Бях посрещната с топлота, бяха хванати ръцете ми, за да ми се вдъхне кураж, бяха изговорени най-желаните думи „Добре си дошла“. Не правех първите си стъпки в училище, но беше първата ми среща с тези прекрасни професионалисти, превърнали се в добри приятели през тези 12 години, затова и вълнението ми бе голямо.

Не може да се забравят първите стъпки, първите успехи и провали, първите похвали и постижения като възпитател, учител и директор. За мен те тръгнаха от ОУ „Христо Ботев“ с. Камбурово, едно българско, 140 годишно, толерантно и пълно с прекрасни традиции училище.

На първият ми 15 септември в нашето училище, училищният двор се огласи от звънкия смях на 200 ученици. Най-развълнувани, разбира се, бяха първокласниците, но заедно с тях се вълнувах много и аз, техният възпитател.

За мен 15 септември бе денят на надеждата и очакванията, на тревогите и страховете. Поемах една нелека мисия да помагам на учителите, за да научат малките първокласници на четмо и писмо. Заедно с тях, трябваше да ги поведем в чудния свят на знанието, да им разкроя необятните простори на науката. Дали ще успеем, времето щеше да покаже, важното беше да го правя с желание, да работя в екип и с много, много любов към децата. Месец след месец, усилената работа в екип и добрите резултати не закъснях, страховете започнаха да изчезват, на тяхно място се настани удовлетвореността от добре свършената работа.

Всичко се постига, ако им желане, ако има любов в сърцето. *„Ако нямаш огън в душата, ако е малко твоята любов, ако веднъж от обич не си плакал, недей прекрачва този праг висок! Върви си и по-добре, друг път избери, учителят с една любов се ражда, която до смъртта му да гори!“*

Вече 12 години съм в нашето училище, за да споделям с всички, ученици, учители, служители и родители най-вълнуващите мигове от живота си. Тези на всяко ново начало, измерено с една учебна година. Потънала в размисли, преосмислям живота си, гледам хилядите пътища пред мен и откривам истината в една-единствена дума – призванието.

Призванието да посветиш живота си на най-красивото на този свят – децата.

Щастлива съм, че се докоснах до учителите, за които учителството е мисия и призвание, Жулиета Мирчева, Станчо Станчев, Евгени Колев, Симеон Симеонов, Севджан Салиева и Стефан Илиев! Благодаря ви за приятелството и подкрепата! Благодаря Ви, Жулиета Мирчева, за магия , която създавате.

Гордея се с младите си колеги, Беркай Хабилов, Василка Драганова, Йорданка Иванова, Йовчо Велинов, Петя Чолакова за положените усилия, за всеотдайността към децата! С радост и с надежда посрещнах през тази учебна година новите си колеги, Радина Петкова и Емел Мустафова.

Вярвам, че в живота няма случайни неща. Благодарна съм, че работя с професионалиста и приятел, Юзел Османова. С личния си пример, успява да въздейства положително върху всички колеги, ученици и родители.

Съвместните ни дни с разнообразни, изпълнени с решаването на много задачи, организиране на срещи, изпълнение на планове и програми, провеждане на събития и решаване на проблеми. Работният ни ден често излиза извън рамките на работното време. Няма как да бъде по друг начин, защото ние носим цялата отговорност за успехите или неуспехите на училището.

Да си директор означава да си администратор, педагог, лидер, иноватор и добър мениджър. Да създаваш добра комуникация между учители-ученици-родители-служители и другите институции, да вдъхваш доверие, да подкрепяш, да си в крак с новото време, да управляваш добре. Заедно с всички да създавате доброто име на училището, да се стремите да го запазвате и издигате. Много постигнахме, но още много предстои да постигнем.

Днес, 2022 г., учениците на Основно училище „Христо Ботев“ с. Камбурово получават модерно образование, съизмеримо с постиженията на Европа. Днес, в училището ни се обучават 138 ученици в 7 паралелки под ръководството на 15 педагогически специалисти, а осем служители споделят с нас мечтите ни.

Училището ни се помещава в модерно обзаведена сграда, уютни класни стаи, богата библиотека, модерни кабинети по ИТ, функционални спортни площадки, модернизирани физкультурен салон. Отстоява с достойнство българските духовни традиции и участва пълноценно в развитието на подрастващите млади хора на Община Омуртаг.

Екипът от педагогически специалисти и непдагогическият персонал гледа с много надежда и вяра в доброто на децата, защото тук са нашите деца и ние искаме да ги видим пораснали, уверени, знаещи и можещи. Да общуват толерантно помежду си, да мислят, да разказват за живота в училище, да се гордеят, че са ученици на Основно училище „Христо Ботев“, с. Камбурово. Учителският колектив определя своята мисия да бъде олтар на българския дух и пазител на българските културни традиции. Обединява го общата образователна идея, в която водещо е уважението към личността на детето и подкрепата във всички добри начинания.

Тази година е важна за нас, защото училището ни става на 140 години и си стремим по един достоен начин да отразим тази годишнина, като се върнем отново към създателите му, към нашите корени и към хората, които са отдали много сила, енергия и творчески талант, за да бъде училището ни това, което е. През всичките тези години в своята цялост училището ни остана един изключителен остров на знания, надежда и оптимизъм. Място, където учениците получават любов и радост, удовлетворение от високите си постижения.

Всяка година, когато изпращаме поредния випуск седмокласници, а те за мен са вече 12, просълзените им очи ме натъжават, но в същото време ме и радват, защото завършват успешно основното си образование – това е, което ми дава и нови сили.

Съчетавайки традиционни с иновативни методи използвайки наличната модерна материална база, пътят към знанието се превръща в увлекателно приключение за учителите и учениците. Усвояването на знанията е процес на откривателство в един възшебен свят на книги, енциклопедии и виртуално пътуване в световното знание.

За педагогическият екип е най-важно да продължим мисията на тези, които са основали нашето училище и на много след тях, които са посветили целия си живот на образованието и да продължим да откриваме таланта, да съхраняваме и развиваме потенциала на нашите ученици. С уважение се обръщам към нашите ученици с думите: „Обичам Ви, деца! Целият си живот съм отдала и подчинила на обичта си към Вас. Бъдете здрави и вярвайте на педагогическия екип в училището ни! Честит празник!

Здравка Динчева, директор

СПОМЕНИ ЗА УЧИЛИЩЕТО

Връщам се години назад, към 2001 година, когато за първи път прекрачих прага на училището и имах щастливата възможност да стана част от колектива на Основно училище „Христо Ботев“ с. Камбурово. Идвах от начално училище със малко ученици в с. Звездица.

На 25 г., млада, неуверена, със скромнен учителски опит от няколко месеца. Посрещна ме голяма сграда с огромни, просторни, светли стаи и дълги коридори, изпълнени с много ученици. Попаднах в един амбициозен и ентузиазирани колектив, силно мотивиран за постигане на успехи. Сред колегите имаше учители с много опит. Изпитвах голямо уважение и респект. Те ме приеха с любов, помагаша ми и ме насърчаваха. А аз, млад учител, се страхувах дали ще си представя добре урока, дали ще успея да се „впиша“ в колектива.

Напътствията, подкрепата и доверието на колегите ми помогнаха да преодолеем своето притеснение пред тридесет и тримата първокласници и да продължа уверено напред.

Всеки човек има един пример, на който подражава. При мен са трима. Това са хората с големи сърца, готови винаги да помогнат. Учители, с главно У, с които съдбата ме срещна и имам щастието да работя - Станчо Станчев, Жулиета Мирчева и Здравка Динчева. Те са тези, от които научих толкова много за призиванието да бъдеш учител и за които мога да кажа, че са „пътеводната ми светлина“. Приеха ме в дружелюбната и приятелска атмосфера, където започнах да се чувствам все по-сигурна в работата си, горда и щастлива, че съм сбъднала детската си мечта – да бъда начален учител.

Едно неписано правило казва, че с когото си започнал работа той остава твой приятел за цял живот. Моят приятел е Севджан Салиева-човекът с огромна, прекрасна душа, където има място за всеки. Човек, готов винаги да помогне и да подаде ръка. С нея споделяйки трудностите, намирахме начини да ги превъзмогнем и така всичко ставаше по-леко.

Изминаха години, живеем в динамичен свят, свят на промени. Училището също се променя, технологиите навлизат и тук. В началото имаше тебешир и черна дъска, а сега маркери, писалки и интерактивна бяла дъска. Да, всичко се променя. Не се променя само духът и ентузиазма на учителите от училище „Христо Ботев“, техният стремеж да постигнат качествено образование и да възпитават достойни хора с високо съзнание.

Радвам се, че съм част от историята на това училище, написана с всеотдайност, упоритост и сърце заедно от всички – ученици, учители и родители, достойни потомци на Христо Ботев.

Честит Празник!

**Юзел Османова, заместник-директор,
юни 2022г.**

ДА СИ УЧИТЕЛ Е НАЙ-ДОБРИЯТ НАЧИН ДА ПРОМЕНИШ СВЕТА

35 години учител! Почетна възраст, от висотата на която мога да надникна отново в миналото, да разкажа за настоящето и все още да имам планове за бъдещето. За 35 години запазих свидни спомени за много млади хора и детски души свързали живота си с училището.

За мен училището е младостта, мечтите, амбициите, малките и големите победи. Тук научих моите ученици да се борят за мечтите си, да посрещат предизвикателствата, да побеждават трудностите и да отстояват човешките си ценности. С годините ги научих да имат огромно търпение и с малки, но сигурни стъпки да изминат дългия път на знанието.

Времето не ме научи да не се привързвам или пък да обичам пестеливо. Може би късметът винаги ми е подарявал страхотни класове. Те нахлуват в живота ми, в мислите ми, а накрая и в сърцето ми. Те са с мен през целия ден, при всяко събуждане сутрин и заспиване вечер. Рисуват в душата ми дъга от чувства. Старах се да пораснат добри, обичливи, свободни, смели и всеотдайни към приятелите, трудолюбиви, отговорни, почитени и достойни. Старах се да си тръгнат от училище като честни хора, способни на смели мечти и силни постъпки. Ако накрая любовта се лее с шепи и сълзите се крият в очите, раздялата е като признание за смисъла на безвъзвратно изживени години.

Казват, че училището е като дървото – познава се по плодовете. Това са моите ученици, които посрещах и изпращах 35 години и запазих дълбоко в сърцето си.

**Жулиета Мирчева,
старши учител, български език и литература**

МОЕТО УЧИЛИЩЕ, МОЯТА ПРОФЕСИЯ, МОЕТО ПРИЗВАНИЕ - УЧИТЕЛ

От седемнадесет години, всеки работен ден прекрачвам прага на ОУ „Христо Ботев“ с. Камбурово. Удоволствие и отговорност, предизвикателства и радост, приключение. Защо използвам думата „приключение“? Защото винаги очаквам при срещата си с учениците, да ми се случи нещо вълнуващо и незабравимо. Удоволствие за мен е да общувам ежедневно с младите хора на моето училище. Чувствам се като писател, който стои пред празния лист и се готви да даде живот на поредната си книга.

Всеки ученик има различна съдба. За мене всяко дете е листче от книгата наречена ЖИВОТ. Моето призвание е да съм учител не само в училище, но и в миговете, когато виждам как моите ученици грешат, как поемат неправилният път, как вземат глупави решения. Това са трудните житейски уроци.

Отговорността на учителя се състои преди всичко във възпитанието на младия човек, в насърчаването при избора на житейски път, в оказването на помощ при формиране на миоглед и във вдъхването на самочувствие и увереност.

Предизвикателство е да събуждам чувства и емоции, да давам частица от себе си в подготовката на младия човек за живота. Радост е да виждам грейналите очи, сияещите лица и искрените усмивки на учениците. Удовлетворението е не само в добрите резултати и постигнатите успехи. То е в обичта на децата, в усещането за доверие, топлина и признателност.

Обичам ви, мили деца, дори тогава, когато сте сгрешили. Обичам миговете, в които ви виждам щастливи и усмихнати. Бъдете здрави и успешни! Бъдете приятели!

***Евгени Колев,
старши учител английски език,
история и цивилизации, география и икономика***

ПЪТЯТ НА ЕДНА СЪБЪДНАТА МЕЧТА

Родното училище ми е скъпо и мило с всяка тревичка, дръвче, със своите слънчеви и просторни класни стаи! За някои това е клише, но за мене е житейска истина.

От тук започна моя път към науката и нейните тайни, тук научих, че всичко е лесно, ако имаш до себе си всеотдайни учители, които да те „водят“ по пътя на знанието. Учители строги, но обичащи ни като свои деца, опитващи се да ни подготвят за

трудностите в живота.

Съдбата ми беше подготвила и друга изненада – завърнах се в родното училище като учител. От тази позиция мога само да се гордея, че съм част от страхотния екип работещ неуморно с ентузиазъм и уважение „с“ ученици и „за“ ученици! С толкова любов и обич се произнасят думите – нашите ученици, моят клас, моето училище!

Пред очите ми родното училище се превърна в зелен „оазис“ - кътчета за игра и отмора, за спортуване, песни и танци, място огласяно с детски глъч и смях. Тук децата са толерантни, усмихнати и щастливи!

За мене това е сбъдната мечта!

***Севджан Салиева, старши учител,
физика и химия, човекът и природата,
биология и здравно образование,
изобразително изкуство,
технологии и предприемачество***

КОГАТО МЕЧТАЕШ ДА СИ УЧИТЕЛ, СТАВАШ МЕЧТАНИЯ УЧИТЕЛ

Да бъдеш млад учител изисква не само любов към децата, но доста смелост и приключенски дух. Най-важното е да откриеш себе си.

Не разбрах колко бързо мина времето и извървах пътя от безгрижното детство до мига, в който трябваше да избира по кой път да поема в живота. В сърцето си бях скътала най-красивите спомени от училищния живот и любимите учители. Искях да приличам на тях, но исках и да бъда себе си. Беше дошло времето мечтите да станат реалност.

Никога няма да забравя денят, в който прекрачих прага на ОУ “Христо Ботев“. Усетих сигурност, подкрепа, уважение и разбрах, че вече не съм сама по пътя на моята мечта.

Още първият учебен ден разбрах колко е важно да спечеля доверието на моите ученици и да намеря верния път до сърцата им. Още в тези първи мигове в класната стая прехвърчаха искрици на привличане и доверие. Гледах ги, радвах им се, обичах ги и очаквах много от тях. Какво ли ще чувствам, когато след години те постигнат мечтите си и осъзная, че аз съм била частица от дълго извървеният им път.

***Василка Драганова,
учител в начален етап***

„ЩАСТЛИВ Е ОНЗИ, КОЙТО СЕ Е НАУЧИЛ ДА СЕ УЧИ“

В ОУ „Христо Ботев“ с. Камбурово съм от 4 години. Попаднах в училище с вековна история, с традиции, което дава добър старт в живота на своите възпитаници.

Под ръководството на висококвалифицирани педагогически специалисти се обучават мотивирани ученици.

Мога с гордост да заявя, че бързо се превърна в моето училище, където разбрах, какво значи да учиш, да учиш другите, да знаеш и да се съмняваш, да искаш още и да търсиш, защото търсейки, откриваме себе си. Тук разбрах, че училището не е просто черната дъска, която има сантиментално значение, а мястото, където се създава бъдещето на всяко дете и вярвам, че то ще остави следа у мен, която никога няма да забравя, защото това винаги ще бъде моето училище.

Скъпи ученици, пазете традициите на родното училище! Бъдете упорити в учението, разширявайте границите на познанието, сбъдвайте мечтите.

Уважаеми колеги, желая Ви духовни сили и настойчивост, любов и творческа енергия в работата с нашите настоящи и бъдещи ученици. Бъдете все така всеотдайни, дарявайте грижи, знания, опит и човешка доброта!

Йовчо Георгиев,
старши учител в начален етап

МАГИЯТА НАРЕЧЕНА СПОРТ

В наши дни е изпитание и предизвикателство да си учител. Тази професия изисква постоянство, упоритост, отговорност и всеотдайност. За да си истински учител трябва да имаш голямо и добро сърце. Учителят е първият и последен вълшебник, който ученици - те срещат в живота си. Истинският учител е щастлив, когато вижда добрите резултати на своите ученици. Това бяха моите първи уроци от колегите, когато започнах работа в ОУ „Христо Ботев“ село Камбурово.

Още от първите дни в училище разбрах, че оценката за моята работа, ще я видя по лицата на децата.

Ако в края на часа са усмихнати, задъхани, със зачервени бузи и когато, въпреки умората, искат още да спортуват, разбирам, че трудът ми не е бил напразно.

Обичам професията си и съм щастлив, че имам възможност да науча моите ученици колко важен е спортът за тяхното здраве. Приятно е да видиш как едно тромаво, мързеливо и непохватно дете се преобразява в жизнен, усмихнат и пъргав спортист. Радвам се, когато виждам как децата стават по-силни, по-уверени и готови да се борят за победата. Моите спортисти знаят, че движението им носи здраве и щастие.

Моята мисия е да въведа всеки един ученик в света на спорта. Аз съм човекът, който им отваря вратата към магията наречена спорт. Искам да растат бодри, здрави със самочувствие, да се чувстват ценени, да бъдат отговорни, да бъдат победители.

Разбрах, че ако превърнеш работата си в кауза, то училището е твоето място.

***Беркай Хабилов,
учител, физическо възпитание и спорт***

ДА СИ УЧИТЕЛ Е МИСИЯ И ПРИЗВАНИЕ

Да си призван да бъдеш учител, означава да имаш тази душевност и всички качества, за да предадеш посланието. Емоционален, чувствителен, това ме прави различна от другите хора с други професии. Благородството, любов, търпение, отдаденост, това са основните качества, които аз видях, че притежават моите колеги от ОУ “Христо Ботев“ с. Камбурово. Те с радост даряват цялата си енергия и любов, за да научат децата не само на написаното в учебника, но и на това, да бъдат по-добри хора! Вярващи в благородната си кауза.

Истински призваните учители се разпознават по това, че са най-обичани от децата! А нашите учители са много обичани от децата.

За първи път, прекрачвайки прага на училището бях посрещната топло и любезно, с усмивка. Никога няма да забравя този миг, притеснена, но и с надежда, че ги има добрите хора и аз ще се впиша в този колектив. Те умеят да намират подходящия начин да комуникират с всички, да създават близост помежду си и в същото време да респектират и да бъдат авторитет.

Тези учители ще оставят трайна следа в сърцата на нашите ученици, защото ги даряват с любов, а тя се усеща дори и в най-дребния жест и се помни завинаги.

Честит празник, колеги добри! Нека бъдем все така един задружен колектив и заедно да правим чудеса за децата ни!

Петя Чолакова, старши учител в начален етап